

Нашата страна не е Памиръ,
нашата страна не е пустиня,
но е бледа, немощна робиня,
мжчена, раздирана безспиръ.

Да се боримъ да освободимъ
бледата и немощна родина, —
ще намѣримъ истински поминъкъ,
щастие тогазъ ще изградимъ.

III.

Ние ще се боримъ съ враговетъ,
моя майко — пламнала страна,
нѣма да оставимъ вѣтроветъ
да угасятъ всѣка свѣтлина.

Ние ще разпрѣснемъ тъмнината,
чернитъ вериги ще сломимъ,
свѣтлата богиня — свободата —
ще посрѣщнемъ съ борческия химнъ.

Ще разкъртимъ мрачнитъ затвори,
тия страшни, адски тъмноти,
слънце ще въздигнемъ и въ простора,
музика вълшебна ще кънти.

Робството въ забрава ще потъне,
мжкитъ навредъ ще изгорятъ,
радостта като джга ще лъмне
въ кичестия, между ниви, пжтъ.